

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Retoft:** For en række af de lovforslag, som er under behandling her i folketinget, og for en del af de love, som det høje ting allerede har vedtaget, gælder det, at de vil medføre betydelige merudgifter for statskassen. Da det er regeringens hensigt at fortsætte og fastholde den økonomiske politik, som hidtil har været ført, er det rimeligt, at den højtærede finansminister har gjort sig sine tanker om, hvorvidt den forøgelse af borgernes indkomster, der har fundet sted, er tilstrækkelig stor til i det væsentlige at dække de øgede udgifter. Jeg har den opfattelse, at den højtærede finansminister har sin tvivl i så henseende, en tvivl, som jeg deler og forstår.

Efter min opfattelse er det rimeligt allerede på nuværende tidspunkt at sørge for dækning for en del af de kommende udgifter gennem øgede indtægter; jeg tror, det er nødvendigt, hvis man vil fastholde den politik, der har været ført på det valutaviske område, og som jeg på mit partis vegne kan give fuld tilslutning til.

Det vil jo aldrig være populært at pålægge afgifter, men jeg må indrømme, at når det viser sig nødvendigt at skaffe øgede indtægter, er det mest rimeligt at tage dem ved øgede afgifter på rene nydelsesmidler, som i hvert fald har den fordel, at enhver borger selv er i stand til at bestemme, hvor meget han vil ofre på det alter. Hvad den foreslåede afgiftsforøgelse vil give i penge, kan vel ingen helt med sikkerhed forudsige; men at de påtænkte afgifter, selv om de er relativt små, vil give betydelige merindtægter, kan man sikkert betragte som temmelig afgjort.

Det kunne være fristende ved en lejlighed som denne at komme ind på en række finansielle betragtninger, men jeg skal indskrænke mig til ganske få bemærkninger.

Staten står over for en række stærkt pengekrævende opgaver; lad mig nævne enkelte: bygning af læreanstalter, forbedring af vort vejvæsen, etablering af broer og udvidelser på andre trafikområder. Dertil kommer de øgede udgifter, som staten på flere områder har påtaget sig, udgifter, som jeg finder det rimeligt at afholde over statsindtægterne. Endvidere kan man på forhånd ikke være sikker på, at nedsættelsen

af en lang række skattesatser ikke vil medføre et ret betydeligt provenutab; det kan først konstateres, når vi har kendskab til størrelsen af skatteborgernes indtægtsstigninger.

Jeg finder det derfor nødvendigt at gennemføre dette lovforslag, hvis den økonomiske politik, der hidtil har været ført, skal fastholdes, og jeg mener, den bør fastholdes, allerede af den grund, at en sådan politik yder sit væsentlige bidrag til den fulde beskæftigelse.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige den højtærede finansminister støtte til gennemførelsen af lovforslaget og håber, at det kan gennemføres hurtigt.

**Harald Nielsen:** Man oplever jo immervæk noget nyt, som J. C. Christensen sagde. Det vil endnu være i frisk erindring, hvorledes regeringspartierne under den sidste valgkamp gjorde sig de største anstrengelser for at få befolkningen til at tro, at oppositionspartiernes forslag om en stor skattelettelse var en uansvarlig og letsindig politik, der ganske ville ødelægge valutastillingen og den gode beskæftigelse og kaste landet ud i store økonomiske vanskeligheder.

I dag ser vi de samme to regeringspartier foreslå en skattelettelse eller dog en nedsættelse af statens krav på borgerne med 300 mill. kr., en nedsættelse, der ikke som oppositionens forslag til skattelettelse er ledsaget af forslag til en begrænsning af det offentlige forbrug eller — bortset fra en beskeden lettelse i formueskatten — er ledsaget af forslag til opsparingsfremmede foranstaltninger, således som venstres og de konservatives forslag var det. Under hensyn hertil vil jeg mene, at var der en forbrugsudvidelse i oppositionens forslag, så er der en omtrentlig lige så stor forbrugsudvidelse i det, regeringen nu foreslår, og dermed har regeringspartierne selv affivet den voldsomme kritik, de førte frem mod os under valgkampen, medmindre de da vil hævde, at det, de selv foreslår, er letsindigt, og det kan man ikke tænke sig.

Nu er det ikke i dag lejligheden til at gå ind på selve den skattelettelse, regeringen foreslår i forbindelse med udskrivningsloven; det må vente, til forslaget kommer til behandling; men da jeg forstår,